

Dnevnikuboci

informativni list Filmske revije mladeži i Four River Film Festivala • srijeda, 7. rujna 2011. • broj 17 • godina 5 • besplatni primjerak

Marin Ferić, učenik

U Edisonu sam nekoć gledao *Krug 2* i neki nastavak *Harryja Pottera*. Rado bih da *Edison* radi non-stop i da se puštaju aktualni filmovi.

Silvija Milovac, gimnazijalka i volonterka

Našim generacijama zabava poput odlaska u kino ne znači previše pa tako niti meni, međutim, uz kino *Edison* me vežu lijepe uspomene. Često smo išli s osnovnom školom, a na *Potrugu za Nemom* sam, sjećam se, pustila i suzu.

Roza Grginčić, sretno dijete

Bila sam u kinu samo u Zagrebu te sam tamo gledala crtić *Vrlo zapetljana priča* i jako bih htjela da i u Karlovcu ima kino. Doći ću večeras s tatom pogledati filmove.

Marijan Alasić, umirovljenik

Išao sam nekoć u *Edison* na matineje i imalo je krasne lože. Jednostavno, nekad smo živjeli za kino. (dž)

FILM SE VRATIO KUĆI! Večeras – svečano otvaranje u *Edisonu*

Festivalsko žutilo potpuno je zahvatilo i najnoviju programsku lokaciju – kino *Edison*. I dok vrijedni volonteri uređuju predvorje i dvoranu, na balkonu se priprema dio tehnike – rasvjeta i digitalni projektori. No, najzudljiviji dio Kina je svakako na još jednom katu iznad, onaj tajanstveni kutak kroz čije prozorčice snopovi svjetla oživljavaju veliki ekran i stvaraju čaroliju zbog koje i volimo film. Upravo tamo, u projekcijskoj kabini, zatekli smo ekipu *Hrvatskog filmskog saveza*, suorganizatora Revije i Festivala. Damiru Pezeroviću ove se godine pridružio stari *lisac* kinematografske tehnike, Stanislav Majerić, čovjek koji se u gotovo svakom hrvatskom kinu osjeća kao kod kuće. I to zato što je u svakom od njih proveo mnogo radnih sati na rješavanju tehničkih problema ili pak uvođenju novih uređaja u dvorane. Tako se prisjetio i svojih posjeta Karlovcu gdje je najviše vremena provodio u kinu *Banija*.

A projekcijska oprema u *Edisonu* nekoliko je godina stajala izvan pogona. Sada, kad se dvorana ponovno budi, potrebna je iskusna ruka

NAKON GODINA PAUZE. Filmska rola je postavljena i 35-milimetarski projektori ponovno su uključeni.

da ove složene uređaje opet pusti u rad. Tako da, dok čitate ove retke, pri vrhu *Edisona* vlada vrlo živahna atmosfera da bi sve bilo spremno za večerašnje svečano otvaranje. U sklopu programa će se s 35-mi-

limetarske vrpce prikazati isječak iz dokumentarnog filma snimljenog povodom 400. rođendana grada – *Karlovac 1579-1979*, kojeg je režirao oskarovac Dušan Vukotić. Vidi-mo se u 20,30 sati! (mp)

U izvještaju nakon premijere 1979., novinar Karlovačkog tjednika o filmu *Karlovac 1579-1979* piše da je "Vukotić ovim filmom stvorio prvo cjelovito viđenje grada i opsežan filmski materijal (...) koji za budućnost predstavlja zapis do godine 1979., a koji može postati temelj nekog budućeg filma *Karlovac 1979-...*".

UTORAK KAD 24 SATA NISU DOVOLJNA. Tijekom jučerašnjih priprema za otvaranje, tehnička ekipa je dokazala da im niti akrobacije nisu strane.

KARLOVAC 1579-1979. Kopija je doputovala iz arhiva Zagreb filma.

Generalni pokrovitelj

Pokrovitelji

Medijski pokrovitelji

Sponzori

PREMOTAVANJE FILMA Pet godina

2007.

2008.

2009.

2010.

2011.

Prije davnih 5 godina na gradska vrata su stidljivo pokucale žute boce s komadićem filmske trake i filmskom pričom kao pratnjom. Objašnjavaju, traka putuje dvanaestu godinu po Hrvatskoj, a filmska priča o srednjoškolicima iza kamere prati ju u stopu. Putujući film čuo je da se otvaraju plovni filmski putevi četiri rijeke, upakirao se u boce i želi na tri dana ostati u vašem gradu. Zveckanje boce s filmom mladih autora u gradskom kazalištu omililo se Karlovčanima i karlovačkim ocima, pa je filmska priča kao pratnja nadrasla same boce i odlučila da će ovdje ostati na neodređeno. Tako je Filmska revija mladeži pronašla sigurnu filmsku luku, a boce trajni filmski dom i, zajedno s mlađim bratom – Four River Film Festivalom, utaborila se između četiri rijeke.

Posjećuju ih, filmovi i njihovi autori sa svih kontinenata svake godine četiri dana u rujnu posvećuju samo filmskom slavlju. Ove godine slave mali filmski pir, petu je godinu grad obojen u žuto, a boja izgleda jednako svježje kao i na početku. Pogledali smo stotine filmova, dočekali stotine autora i ugostili tisuće zaljubljenika u film, ali filmski apetiti i dalje rastu. Za peti rođendan filmska priča nadrađa samu sebe, poklanjajući Karlovčanima večeras projekciju u Kinu s velikim K! (sv)

IZDVAJAMO IZ PROGRAMA Srijeda je dan za Petak

Davno prije Videodružine i Kinokluba, hodnicima karlovačke Gimnazije prolazili su neki drugi filmski entuzijasti i gradili malo filmsko carstvo. Snimanje prvih kadrova bilo im je neusporedivo kompliciranije nego danas, stol za montažu u međuvremenu je zamijenilo računalo, ali filmaši su tim načinom (i) u digitalnom svijetu dobili komadić slave. Večeras se njihov film prikazuje u njihovom i vašem Kinu, a kao uvod u analognu filmsku atmosferu, porazgovarali smo s voditeljem tadašnjeg filmskog kluba, Josipom Šimunčićem.

Filmska priča počela je obećavajuće ...

Filmski klub djelovao je 5-6 godina, njime je prolazilo 15-ak članova. Uvijek je bilo onih aktivnijih,

pa su tako i na snimanje "Petka" išla trojica. Namjera nam je bila snimiti sajmeni dan, a snimanje je potrajalo desetak petaka. Bila je to prava avantura entuzijasta i očajnika, a za takav je poduhvat stvarno bila potrebna volja i avanturistički duh ... Nitko tada u Jugoslaviji nije razvijao film, iz Češke sam osobno donio razvijaače, pa kad smo uspjeli snimiti, problem je nastao kako to smontirati. Srećom, dobili smo novce, pa smo kupili i stol za montažu. Nije to bilo kao danas, nije problem bio sadržaj, niti tema, već kako nabaviti svu tu potrebnu opremu...

Stoga i ne iznenađuje kako je djelovanju Družine na tragičan način došao kraj ...

Jedne večeri dogodila se provala u zgradu Gimnazije i nestala je gotovo

sua oprema koju smo imali. I tako se snimanje ugasilo ...

Međutim, malo je poznato da žuti filmski festival nije prvi i da je film odavno pustio korijene ovdje ...

1965. godine smo organizirali memorijalni Festival u spomen Marijana Oršanića, vrsnog apotekara i foto-amatera.

Malim koracima put je utr. U Karlovcu je petak i dalje sajmeni dan, ali na drugoj lokaciji. No ako je suditi po filmu koji se vraća kući, tko zna gdje sve sajam može zalutati. Barem u svijetu filma. (sv)

Jihye Hwang, Hye-jo Hwang, Hui-hoon Kim, Južna Koreja

Prošišali su 8 vremenskih zona, kako bi došli na festival u zemlju za koju su jedva čuli dok ih njihov profesor nije prijavio, a zatim i poslao same na daleki put. Lani su osvojili Grand prix fascinantnom animacijom, a ove godine uživaju u Dalekom zapadu. Kako se čini, nije im teško palo ...

Odlučno nam je ovdje, sve je tako lijepo uređeno za Festival ... hrana vam je tako lijepo dekorirana i ukusna, osobito pizza.

Između osmijeha i hvale, u par riječi doznali smo s kim imamo posla. Njihov klub postoji tek godinu dana, ali pohađaju srednju školu specijaliziranu za animaciju. San im je pohađati sveučilište za animaciju u Californiji ili Pisi. U svakom slučaju, na dobrom su pravcu! (sv)

LEGALNI VANDALI U AKCIJI Nova festivalska lokacija uspješno legitimirana

Četvrta festivalska lokacija prošla je porođajne muke, a kroz prave muke prošli su i građani izloženi diverzantskim akcijama festivalske ekipe. Spominjati kino i to još Edison postao je čisti tabu, pa građanski bonton nalaže da ga se ne spominje prije večere, a kamoli ujutro, na prazan želudac, dok su snovi friški, da se ne uznemirava javnost bez potrebe. Svjesni šoka i nevjerice koji može izazvati, ali u nadi za pozitivnom reakcijom, Festival je svoju četvrtu lokaciju odlučio objaviti u osvit prelijepog rujanskog jutra, tek nekoliko dana pred cijelo događanje. Savjesnom građaninu vjerojatno je zapeo komadić repečenca u grlu kad je uočio kako urbana banda crvenim sprejem preko festivalskog plakata neujednačenim rukopisom šara KINO EDISON u (pre)velikom fontu i još ostavlja šarmantni amblem srca kao potpis, dok se crvena boja u debelom sloju cakli na suncu i slijeva uz rub plakata, pa se u navali hiperventiliranja zagrcnuo i umjesto Hitne pomoći pozvao policiju. I dok si rek'o *fruštk*, plavac

DIVERZIJA. Edison je na *jumbosima* ostao iznenađenje do uoči Festivala.

je nečujno uplovio u prostor oko festivalskog *jumbosa* (gle čuda, nekoliko koraka od policijske postaje), ljubazni je dežurni policijac otresao mrvicu s rokovnika i tri su vandala u žutim majicama u tren oka ušla u policijski zapisnik s obrazloženjem prijave savjesnih građana zbog devastiranja plakata. Narušavanje jav-

nog reda i mira ipak je nastavljeno obilježavanjem plakata na Rakovcu, a akrobatski vandalizam s potpisom urbane bande sa srcem popraćen je budnim okom plavaca iz sjene. Čuvaju li plakat, urbane vandale, ili savjesne građane – postalo je nebitno, ali uvjereni smo da dok je rokovnik uz njih, svi smo na sigurnom! (sv)

VRIJEME Sunce x 4

Kako nam javlja Filip iz festivalskog Odjela za meteorologiju, svoje kišobrane od srijede do subote možete držati u ormaru, a naši gosti iz svih krajeva svijeta ih niti ne moraju izvaditi iz kofera. Danas, kao što uostalom i sami vidite na putu od vašeg doma/hotela prema nekoj od festivalskih lokacija, prevladava sunčano vrijeme. Ponešto oblaka iznad naših će se glava ukazati kako dan bude odmicao, a temperatura će doseći 25 Celzijevih stupnjeva.

Četvrtak će biti ponešto svježiji, no ipak sasvim ugodan s temperaturama do 22 stupnja. Taj dan je rezerviran i za tradicionalni izlet – ove se godine putuje na Sabljake, a tamo će također vladati sunčano i ugodno toplo uz povremeni povjetarac. Meteorolozi upozoravaju na malu šansu za pljuskuve u četvrtak, no u tom slučaju vam ne treba kišobran već je dovoljno skloniti se na neku od festivalskih lokacija.

U petak ostaje vedro i opet stiže povećanje temperature, a u subotu ista priča, samo još toplije – na festivalskom finalu grijati ćemo se na 30 Celzijevih stupnjeva. (mp)

Dnevnik u boci

IZDAVAČ
Kinoklub Karlovac, Karlovac
REDAKCIJA
glavni urednik:
Marko Pekić
novinari:
Karla Mirčevski
Dominik Strikić
Svjetlana Višnić
Darija Željko
fotografi:
Filip Trezner
Zvonimir Ferina
ilustrator:
Neven Mihajlović - Cetinjanin
prevoditeljica za englesko izdanje:
Vedrana Mihalić
TISAK
Tiskara Ivan, Karlovac